

INHOUD

Inleiding	9
1 Dood en vertrek	17
2 Poort naar de zielenwereld	27
3 Thuiskomen	37
4 De dolende ziel	55
5 Oriëntatie	65
6 Overgang	83
7 Plaatsing	99
8 Onze gidsen	119
9 De beginnende ziel	137
10 De gemiddelde ziel	159
11 De gevorderde ziel	183
12 Levenskeuze	215
13 Een nieuw lichaam kiezen	237
14 Voorbereiding op de terugkeer naar de aarde	265
15 Wedergeboorte	281
Conclusie	293
Over de schrijver	299

*Je zult de verborgen wereld kennen waar alle zielen
verblijven. De reis voert door de nevelige hoogvlakte
van de dood. In deze tijdloze doorgang danst een gids-
licht, waarvan we ons niet meer bewust zijn, maar
dat in trance zichtbaar is.*

- Michael Newton -

INLEIDING

Ben je bang voor de dood? Vraag je je af wat er met je gebeurt nadat je dood bent gegaan? Is het mogelijk dat je een ziel hebt die ergens anders vandaan komt en daarheen terugkeert nadat je lichaam sterft, of is dit slechts een vrome wens, omdat je bang bent?

Het is een paradox dat mensen als enige van alle schepsels op aarde de angst voor de dood moeten onderdrukken om een normaal leven te kunnen leiden. Maar ons biologische instinct laat ons nooit dit ultieme gevaar voor ons wezen vergeten. Naarmate we ouder worden, doemt het spook van de dood in ons bewustzijn op. Zelfs religieuze mensen zijn bang dat de dood het einde betekent van de persoonlijkheid. Onze grootste angst voor de dood roept gedachten op over het grote zwarte gat dat een einde zal maken aan alle banden met familie en vrienden. Doodgaan doet al onze aardse doelen zinloos lijken.

Als de dood het einde van ons bestaan betekent, zou het leven inderdaad zinloos zijn. Maar een of ander vermogen stelt de mens in staat zich een voorstelling te maken van een leven na dit leven en zich verbonden te voelen met een hogere macht en zelfs een eeuwige ziel. Als we werkelijk een ziel hebben, waar gaat die dan na de dood heen? Is er buiten ons fysieke universum echt een of andere hemel vol intelligente wezens? Hoe ziet die eruit? Wat doen we wanneer we daar komen? Is er een opperwezen dat de leiding heeft over dit paradijs? Deze vragen zijn zo oud als de mensheid zelf, maar zijn voor velen van ons nog steeds een mysterie.

De ware antwoorden op de vragen omtrent het leven na de dood gaan voor de meeste mensen schuil achter een spirituele deur. Dat komt omdat we wat onze zielsidentiteit betreft lijden aan een ingebouwd geheugenverlies,

wat op bewust niveau bijdraagt aan het versmelten van de ziel en de menselijke hersenen. In de afgelopen jaren heeft het grote publiek kennisgemaakt met mensen die tijdelijk zijn gestorven, toen weer tot leven kwamen en die vertelden dat ze een lange tunnel en stralende lichten zagen en zelfs kortstondige ontmoetingen hadden met vriendelijke wezens. Maar geen van deze verslagen die je in de vele boeken over reïncarnatie aantreft, heeft ons ooit meer geboden dan een glimp van alles wat er te weten valt over het leven na de dood.

Dit boek is een intiem dagboek over de spirituele wereld en beschrijft een serie casestudies waarin gedetailleerd wordt ingegaan op wat er met ons gebeurt wanneer het leven op aarde voorbij is. Je zult meegenomen worden voorbij de tunnel van licht en de spirituele wereld zelf binnengaan om te ontdekken wat er gebeurt met zielen voordat ze uiteindelijk in een ander leven naar aarde terugkeren.

Van nature ben ik sceptisch ingesteld, hoewel je dat niet zou zeggen als je dit boek leest. Als counselor en hypnotherapeut ben ik gespecialiseerd in gedragsverandering als behandeling van psychische stoornissen. Een groot deel van mijn werk bestaat uit cognitieve herstructurering om cliënten te helpen gedachten en gevoelens met elkaar in verband te brengen en aldus gezond gedrag te bevorderen. Samen brengen we de betekenis, functie en gevolgen van hun overtuigingen aan het licht, omdat ik ervan uitga dat geen enkel psychisch probleem denkbeeldig is.

In de begintijd van mijn praktijk verzette ik me tegen verzoeken van mensen om naar vorige levens terug te keren, gericht als ik was op de traditionele therapie. Terwijl ik hypnose en regressietechnieken toepaste om de oorsprong van verstoringen en trauma's uit de kindertijd vast te stellen, beschouwde ik elke poging om terug te keren naar een vorig leven als onorthodox en niet-klinisch. Mijn belangstelling voor reïncarnatie en metafysica beperkte zich tot intellectuele nieuwsgierigheid, totdat ik met een jongeman werkte aan de bestrijding van zijn pijn.

Deze cliënt klaagde al zijn hele leven over chronische pijn aan de rechterkant van zijn lichaam. Een van de instrumenten van hypnotherapie om pijn te beheersen, is de cliënt ertoe te brengen de pijn erger te maken, zodat hij ook kan leren om de pijn te verminderen en er zo controle over te krijgen. Tijdens een van onze sessies, waarbij de pijn intenser werd gemaakt, gebruikte

mijn cliënt het beeld dat hij met een mes werd gestoken om zijn kwelling opnieuw te beleven. Op zoek naar de oorsprong van dit beeld kwam ik uiteindelijk uit bij zijn voormalige leven als soldaat die tijdens de Eerste Wereldoorlog in Frankrijk door een bajonet was doodgestoken, en we waren in staat de pijn helemaal uit te bannen.

Aangemoedigd door mijn cliënten bracht ik enkelen van hen bij wijze van experiment verder terug in de tijd, tot vóór hun laatste geboorte op aarde. Aanvankelijk was ik bezorgd dat de combinatie van huidige behoeften, overtuigingen en angsten zou leiden tot gefantaseerde herinneringen, maar ik realiseerde me al snel dat onze diepliggende herinneringen een aantal ervaringen uit het verleden bieden die te werkelijk en samenhangend zijn om genegeerd te worden. Ik begon de grote therapeutische waarde in te zien van de schakel tussen de lichamen en gebeurtenissen van onze vorige levens en wie we nu zijn.

Vervolgens deed ik bij toeval een ontdekking van enorme omvang. Ik kwam erachter dat het mogelijk is om via het geestesoog van een gehypnotiseerde cliënt een blik te werpen in de geestelijke wereld en dat die cliënt mij kon vertellen over het leven *tussen* levens op aarde in.

De sessie die voor mij de deur naar de spirituele wereld opende, was met een vrouw van middelbare leeftijd die zeer ontvankelijk was voor hypnose. Ze had met me gesproken over haar gevoelens van eenzaamheid en isolement in dat kwetsbare stadium waarin een cliënte zich net haar meest recente vorige leven herinnert. Deze bijzondere vrouw bereikte bijna geheel zonder hulp de hoogste staat van veranderd bewustzijn. Zonder dat ik me daarvan bewust was, had ik een zeer korte opdracht voor deze actie gegeven. Ik stelde voor dat ze naar de bron van haar gemis van kameraadschap ging. Op hetzelfde moment gebruikte ik onbedoeld een woord dat een spirituele herinnering in gang zette. Ik had ook gevraagd of er sprake was van een specifieke *groep* vrienden die ze miste.

Opeens begon mijn cliënte te huilen. Toen ik haar aanspoorde om me te vertellen wat er mis was, gooide ze eruit: 'Ik mis enkele vrienden uit mijn groep en daarom ben ik zo eenzaam op aarde.' Ik was in de war en vroeg haar waar deze groep vrienden zich in feite bevond. 'Hier, in mijn permanente huis,' antwoordde ze eenvoudig, 'en ik kan ze nu op dit moment allemaal zien!'

Na afloop van de sessie beluisterde ik de opnamen van sessies met haar opnieuw en begreep ik dat voor toegang tot de spirituele wereld een uitbreiding van regressie naar vorige levens nodig was. Er zijn veel boeken geschreven over vorige levens, maar geen enkel boek vertelt iets over ons leven als ziel of hoe je op een goede manier toegang kunt krijgen tot de (geestelijke) spirituele herinneringen van mensen. Ik besloot het zelf te onderzoeken en gaandeweg lukte het me beter via mijn cliënten de spirituele wereld te betreden. Ik ontdekte ook dat het voor mensen veel betekenisvoller was hun plaats in de geestelijke wereld te vinden dan uitvoerig over hun vorige levens op aarde te vertellen.

Hoe kun je via hypnose de ziel bereiken? Stel je de geest voor als drie concentrische cirkels, elk kleiner dan de vorige en binnen de andere, alleen van elkaar gescheiden door lagen van verbonden bewustzijn. De eerste laag staat voor de bewuste geest, die onze belangrijkste bron van analytisch denken is. De tweede laag is het onbewuste, waar we in hypnose gaan om alle herinneringen uit dit leven en vorige levens aan te boren. De derde en diepste kern is wat we hoger bewustzijn noemen. Op dit niveau zetelt het hogere zelf, dat een uitdrukking is van een hogere macht.

Het hoger bewustzijn huisvest onze werkelijke identiteit en wordt versterkt door het onbewuste, dat de herinneringen bevat aan de vele alter ego's die we in onze vorige menselijke lichamen hebben aangenomen. Het hoger bewustzijn is misschien helemaal geen niveau, maar de ziel zelf. Het staat voor ons hoogste centrum van wijsheid en inzicht, en al mijn informatie over het leven na de dood is afkomstig van deze bron van intelligente energie.

Hoe geloofwaardig is hypnose als methode om de waarheid te onthullen? Mensen onder hypnose dromen niet en hallucineren evenmin. In een gerichte trancetoestand dromen we niet in chronologische volgorde en evenmin hallucineren we. Wanneer iemand in trance wordt gebracht, vertragen de hersengolven van de bètawaaktoestand zich voorbij de meditatieve alfa-toestand tot diverse niveaus binnen het thètabereik. Thèta is hypnose – niet slaap. Wanneer we slapen, geraken we in de laatste deltatoestand waar boodschappen uit de hersenen in het onbewuste worden gedropt en via onze dromen hun uitweg vinden. Maar in de thètatoestand is de bewuste geest niet onbewust, dus kunnen we met alle herinneringskanalen open boodschappen zowel ontvangen als versturen.

Eenmaal onder hypnose doen mensen rechtstreeks verslag van de beelden die ze zien en de dialogen die ze in hun onbewuste horen. In antwoord op vragen kunnen mensen onder hypnose niet liegen, maar ze kunnen iets wat ze in hun onbewuste zien verkeerd interpreteren, net zoals wij dat in de bewuste staat doen. Onder hypnose hebben mensen moeite zich te verhouden tot iets waarvan ze niet geloven dat het waar is.

Sommige critici van hypnose geloven dat iemand in trance herinneringen zal verzinnen en zijn reactie zal aanpassen, zodat ze past binnen het theoretische kader dat de hypnotherapeut voorstelt. In mijn optiek klopt dit niet. Ik behandel in mijn werk iedere casus alsof ik de informatie voor het eerst hoor. Als iemand onder hypnose op de een of andere manier de hypnoseprocedure zou kunnen weerstaan en doelbewust over de spirituele wereld zou kunnen fantaseren, of op basis van vooropgezette ideeën over zijn leven na de dood vrij zou associëren, zouden deze reacties snel inconsistent zijn met berichten van mijn andere cliënten. Ik heb al vroeg in mijn werk de waarde leren kennen van zorgvuldig onderzoek en heb geen bewijs kunnen vinden van iemand die spirituele ervaringen verzong om mij een plezier te doen. In feite aarzelen cliënten onder hypnose niet mij te corrigeren wanneer ik hun opmerkingen verkeerd interpreteer.

Toen het aantal casussen in mijn dossier toenam, leerde ik met vallen en opstaan vragen over de spirituele wereld te stellen in de juiste volgorde. Cliënten die zich in een hogere staat van bewustzijn bevinden, geven uit zichzelf niet zomaar informatie over het totale plan van het zielenleven in de spirituele wereld. Voor specifieke deuren heb je de juiste sleutels nodig. Uiteindelijk slaagde ik erin om tot een betrouwbare methode te komen die mij toegang gaf tot herinneringen aan verschillende delen van de spirituele wereld, omdat ik wist welke deur ik tijdens de sessie op welk moment moest openen.

Met iedere sessie nam mijn zelfvertrouwen toe en steeds meer mensen voelden aan dat ik me op mijn gemak voelde met het leven na de dood en dat ze er gerust met mij over konden spreken. Onder de cliënten in mijn dossier bevinden zich mannen en vrouwen die diep religieus zijn, terwijl anderen helemaal geen specifieke spirituele overtuiging hebben. De meesten zitten er ergens tussenin en houden er een mengeling van persoonlijke levensopvattingen op na. Het was verbazingwekkend om te ontdekken dat, naarmate ik met mijn onderzoek vorderde, wanneer cliënten eenmaal waren terug-

gekeerd naar hun zielenstaat, ze allen opmerkelijk consequent waren in het beantwoorden van vragen over de spirituele wereld. Mensen gebruiken zelfs dezelfde woorden en levendige beschrijvingen wanneer ze hun leven als ziel bespreken en doen dat in gewone spreektaal.

Maar ook al vertoonden de ervaringen van zo veel cliënten zo veel overeenkomsten, dat weerhield mij er niet van voortdurend hun verklaringen te verifiëren aan de hand van specifieke activiteiten van de ziel. Er waren enkele verschillen in de manier waarop diverse personen hun ervaringen beschreven, maar dat had meer te maken met het ontwikkelingsniveau van de ziel dan met fundamentele verschillen in de manier waarop elke proefpersoon de spirituele wereld zag.

Het onderzoek verliep uiterst langzaam, maar naarmate het aantal casussen toenam, had ik uiteindelijk een werkbaar model voor de tijdloze wereld waarin onze zielen leven. Ik ontdekte dat gedachten over de spirituele wereld universele waarheden behelsden die leven onder de zielen van mensen op aarde. Het waren deze waarnemingen door zo veel verschillende soorten mensen, die mij ervan overtuigden dat hun verklaringen geloofwaardig waren. Ik ben zelf niet religieus, maar ik ontdekte dat de plek waar we na onze dood heen gaan er een is waar orde en leiding heersen, en ik ben gaan begrijpen dat er een groot plan is voor het leven en het leven na de dood.

Toen ik me afvroeg hoe ik mijn bevindingen het beste kon overdragen, besloot ik dat de lezer de herinneringen van de cliënt over het leven na de dood het best kon beoordelen aan de hand van een letterlijke weergave van de gesprekken zoals die tijdens de sessies hadden plaatsgevonden. Elke casus die ik heb geselecteerd en op band heb opgenomen, is een directe dialoog tussen mij en mijn cliënt. In dit boek gaat het niet om de vorige levens van mijn cliënten, maar eerder om het documenteren van hun ervaringen in de spirituele wereld die betrekking hebben op die levens.

Voor lezers die het moeilijk vinden onze ziel te zien als een immaterieel object, wordt bij de casussen die in de eerste hoofdstukken zijn opgenomen, beschreven hoe zielen verschijnen en de manier waarop zij functioneren. Elke casus is enigszins ingekort vanwege ruimtegebrek en om de lezer een overzichtelijke weergave te geven van de activiteit van zielen. De hoofdstukken zijn bedoeld om de normale beweging van zielen van en naar de spirituele wereld te laten zien, samen met andere spirituele informatie.

De reizen die zielen vanaf het tijdstip van de dood tot hun volgende incarnatie afleggen, zijn tot me gekomen door meer dan dertig jaar hypnotherapie in het tussenbestaan. Sinds de jaren zeventig van de vorige eeuw bestudeer ik de reis die de ziel aflegt vanaf het tijdstip van overlijden tot zijn volgende incarnatie en met ieder decennium neemt dat onderzoek toe. Maar de meeste casussen van LBL (*Life Between Lives* – leven in het tussenbestaan tussen de levens in) in dit boek zijn verzameld in de afgelopen tien jaar. Aanvankelijk verraste het mij dat er mensen waren die zich delen van hun zielenleven uit levens van heel lang geleden helderder herinnerden dan uit recente levens. Maar om de een of andere reden was geen enkele cliënt in staat zich alle zielsactiviteiten te herinneren in chronologische volgorde, zoals ze in dit boek zijn weergegeven. Mijn cliënten herinneren zich bepaalde aspecten van hun spirituele leven heel duidelijk, terwijl andere ervaringen heel wazig voor hen zijn. Als gevolg daarvan ontdekte ik dat ik zelfs met deze negenentwintig casussen de lezer niet alle informatie kon geven die ik over de spirituele wereld heb verzameld. Dus heb ik in dit boek meer informatie opgenomen dan de negenentwintig casussen die ik hier beschrijf.

Voor de lezer kan de manier waarop ik vragen stel nogal dwingend overkomen. Tijdens hypnose is het noodzakelijk de proefpersoon op koers te houden. Wanneer je in het spirituele rijk werkzaam bent, worden er hogere eisen aan een therapeut gesteld dan bij herinneringen aan vorige levens. In trance is de gemiddelde cliënt geneigd zijn zielsbewustzijn te laten dwalen, terwijl hij interessante taferelen bekijkt die zich ontvouwen. Mijn cliënten willen vaak dat ik mijn mond houd, zodat zij zich kunnen losmaken van de noodzaak om te vertellen wat ze zien en gewoon kunnen genieten van hun zielservaringen uit het verleden. Ik probeer zachtmoedig en niet al te gestructureerd te zijn, maar meestal beschik ik maar over één sessie van drie uur waarin veel moet worden gedaan. Mensen komen vaak van ver om mij te zien en kunnen niet nog een keer terugkomen.

Het voelt enorm bevredigend om na afloop van de sessie de blik van verwondering op het gezicht van een cliënt te zien. Voor degenen onder ons die de mogelijkheid hebben gehad om letterlijk onze onsterfelijkheid te zien, doet zich een verdieping van zelfinzicht voor en neemt innerlijke kracht toe. Voordat ik mijn cliënten terughaal naar het hier en nu, bevestig ik de herinneringen in hun bewustzijn. Bewuste kennis van hun zielenleven in de spiri-

tuele wereld en een geschiedenis van fysieke levens op planeten verleent deze mensen een sterker richtingsgevoel en energie voor dit leven.

Tot slot zou ik willen zeggen dat wat je nu gaat lezen je vooropgezette ideeën over de dood behoorlijk op zijn kop kan zetten. Het materiaal in dit boek kan indruisen tegen je kijk op de wereld en je religieuze overtuiging. Er zullen lezers zijn die een bevestiging vinden van hun bestaande opvattingen. Anderen zullen de informatie over deze casussen afdoen als subjectieve verhalen die op sciencefiction lijken. Wat je overtuiging ook is, ik hoop dat je zult stilstaan bij de gevolgen voor de mensheid als dat wat mijn cliënten melden over het leven na de dood juist blijkt te zijn.